

GEK OP GEEP

BIOLOGIE VAN DE GEEP

Max. lengte: 95 cm

Verspreiding: Noordoost Atlantische Oceaan, Noordzee en Oostzee

Leefwijze: de geep is een zichtjager die in scholen aan het wateroppervlak op kleine vis jaagt. In de zomer komt de geep onder de Nederlandse kust om in de herfst weer naar de open zee te vertrekken om te overwinteren.

Voedsel: Kleine vis, inktvis en vrij zwemmende kreeftachtigen

Meer informatie vind je in de Veldgids Nederlandse Zeevissen van Sportvisserij Nederland.

Het startschot voor het geepseizoen ligt doorgaans na Koninginnedag. Vanaf begin mei arriveert deze typische zomervis meestal in de Nederlandse kustwateren – met name in en rond Zeeland is onze gesnavelde vriend dan weer in groten getale aanwezig. Kees Westdorp en Rob Kraaijeveld gingen begin mei naar de Zeeuwse kust om deze ranke rovers te bevissen.

TEKST KEES WESTDORP FOTOGRAFIE ROB KRAAIJEVELD

Een geep vangen is in het zomerseizoen doorgaans niet zo heel erg moeilijk. Iedereen die wel eens op geep heeft gevist, zal wel één of meerdere exemplaren hebben weten te haken en landen. Maar om regelmatig beet te krijgen bij het geepvissen, wordt er meer van de sportvisser gevraagd. Dan gaan de manier van vissen en de techniek een belangrijke rol spelen. Vooral de manier waarop het aas wordt gepresenteerd is heel bepalend voor een al dan niet succesvolle visdag. De geep is een roofvis die puur op het zicht jaagt. Hij zoekt aan het wateroppervlak naar voedsel en doet dit zeer doelbewust. Frivoliteiten zoals uit pure nieuwsgierigheid een prooi pakken, zijn aan de geep doorgaans niet besteed. Het is dus zaak om ervoor te zorgen dat hij bij het inspecteren van ons aas niet door heeft dat we hem een loer proberen te draaien. Dan zal deze zoute rover vol overtuiging toeslaan in plaats van alleen wat met het aas te spelen en dit uiteindelijk te laten voor wat het is.

NEDERLANDSE MARLIJN

De jachttechniek van de geep is vergelijkbaar met die van de marlijn. Zijn lange spitse bek – die lijkt op een snavel – gebruikt hij om zijn prooi bij een aanval eerst te versuffen, waarna hij deze gemakkelijk kan verschalken. Zijn voorkeur gaat daarbij uit naar zwemmende zagertjes of kleine visjes zoals haring, sprot en zandspiering.

Wanneer we met natuurlijk aas als spek, runderhart of zalmhuid gaan vissen, zullen we een dergelijke prooi zo natuurlijk mogelijk moeten zien na te bootsen. Snij daarom met een scherp mes – wanneer je met een zalmhuid vist gebruik je hiervoor een schaar – een heel dun strookje van 0,5 cm breed

Met de schuifmontage is het mogelijk om licht te vissen, zodat het aas op een zo natuurlijk mogelijke manier wordt gepresenteerd.

Prik de haak precies door het uiteinde van het reepje aas.

kraaltje zodat de dobber nog beter over de lijn heen kan schuiven. Deze schuifmontage vraagt om een bijpassend type dobber. Een Buldo (gevuld met water) of een drijvende Bombetta zijn hiervoor zeer geschikt omdat ze middels een centraal gat over de lijn bewegen. Afstanden van 50 à 60 meter zijn hiermee binnen werpbereik, wat in negentig procent van de gevallen voldoende zal zijn. Moet je de vis echter verder weg zoeken, dan kies ik voor de traditionele geepdobber (Stabilo of pijldobber) met een werpgewicht van zo'n 60 gram. Het nadeel hiervan is dat deze geen centraal gat heeft waar de lijn doorheen loopt. Het risico bestaat dan dat de haaklijn om de hoofdlijn draait, waardoor het schuivend systeem heft en de beetwaarneming veel minder duidelijk wordt.

DUNNE HOOFDLIJN

De hiervoor omschreven montage stelt bepaalde eisen aan de hoofdlijn die je op je molen spoelt. Een hele dunne dyneema lijn zoals de Spiderwire sealth heeft hierbij mijn voorkeur. Deze is supergoed te gooien, slijt vast (zeker aan zee geen overbodige luxe) en bovendien erg sterk voor zijn dikte. Zelf gebruik ik de 12/00 variant waarmee met alle gemak nog flinke dobbers kunnen worden weggezet. Behalve het voordeel dat er met deze ultra dunne lijn

en 7 à 8 cm lang af om zo een zager of visje te imiteren.

NATUURLIJK EN LICHT

Om het aas zo natuurlijk mogelijk te kunnen presenteren, vis ik zo licht mogelijk. Zo komt er op de haaklijn bijvoorbeeld geen gewicht zodat het aas hoog in het water blijft – daar waar de geep zijn jachtterrein heeft. Bovendien is de haaklijn, die vanaf de dobber zo'n drie meter lang is, niet dikker dan 20/00 om zo een nog natuurliker beweging van het aasje te creëren. Aan het einde van de haaklijn knoop ik een zo licht mogelijk kortstelig haakje 8. Prik het streepje vlees alleen aan het uiteinde door de haak, zodat dit mooi en luchtig door het water kan 'fladderen'.

SCHUIFMONTAGE

Bij het geepvissen maak ik graag gebruik van een schuivende onderlijnmontage. Hierbij monteer je, in plaats van het schuiflood, de dobber op de hoofdlijn zodat deze hier vrij over heen kan glijden. De onderlijn verbind ik d.m.v. een klein tonwarteltje aan de hoofdlijn. Aan het uiteinde van de laatste zet ik een

Een feederhengel is uitermate geschikt voor het vissen op geep. Naar gelang de omstandigheden kies je voor een lichte of zware feeder.

Tussen alle gepen door kans op fraaie makrelen.

verre worpen kunnen worden gemaakt, is het feit dat de dobber op het schuivende gedeelte weinig weerstand ondervindt een belangrijke pré.

FEEDERHENGEL

Voor deze visserij gebruik ik vrijwel altijd een feederhengel. Afhankelijk van het weertype en/of het type dobber kies ik voor een zware of een wat lichtere feeder. Het leukste is het natuurlijk om zo licht mogelijk te vissen, ook omdat je dan de aanbeten veel beter aan kan voelen. Wat het type molen betreft hoeft het niet, zoals aan zee vaak gebruikelijk is, overdreven groot te zijn en voldoet een 040 model prima. Een punt van aandacht hierbij is wel dat wanneer er met bovengenoemde lijnen wordt gevist, de molen van een kruislingse wikkeling moet zijn voorzien. Het wordt nog wel eens vergeten dat niet ieder type molen geschikt is om met een gevlochten lijn te vissen.

HOOG VISSEN

De tactiek bij het geepvissen is om de vis actief op te

zoeken in het wateroppervlak. Werp stroomopwaarts in en

zoek daarna direct contact met de dobber. Zodra de drift begint, zal het aas vanwege de lange onderlijn langzaam naar beneden zakken. Omdat gepen vaak hoog zitten, trek ik de dobber daarom steeds een paar meter naar de kant of ik draai langzaam binnen. Aanbeten zul je door middel van het schuifstelsel gemakkelijk kunnen waarnemen. Voel je een geringe weerstand, houd dan direct op met draaien en wacht vervolgens af. Vanwege zijn harde snavel, is de geep soms moeilijk te haken. Geef de vis daarom de tijd om even goed door te bijten, zodat hij het aas in zijn bek heeft in plaats van in zijn snavel. Slaan is niet nodig, de geep zit al gehaakt. In negen van de tien gevallen zal de vis nu als een pijl uit het water springen – een spectaculair gezicht.

PLAATS EN TIJD

Geep heeft een voorkeur voor plekken waar er wat stroming – teveel stroming is ook niet goed – in het water zit. Bij mooi en kalm weer, het ideale geepweer, zijn deze goed te

herkennen aan de (geringe) golfslag die je op deze plekken nog op het water ziet. Behalve in de buurt van plekken met wat stroming, behoren ook de rotsen vlak onder kant bij strekdammen tot het jachtgebied van de geep. Ze zitten dus soms dichterbij dan je zou denken. Een andere richtlijn die je bij het geepvissen aan kan houden, staat in direct verband met het tij. Twee uur voor en twee uur na laag water zijn gunstige tijdstippen om te gaan vissen, omdat het water dan wat kalmer wordt. Zeker als het eigenlijk wat minder goed geepweer is, kan dit wel eens in je voordeel werken. ◀

CHECKLIST

- Feederhengel:** 3.90-4.50 m
- Molen:** 040-serie
- Hoofdlijn:** 12/00 gevlochten
- Dobber:** schuivende buldo of geepdobber
- Onderlijn:** 3 m 20/00 fluocarbon
- Haak:** kortstelige witvishaak maat 6
- Aas:** reepje zalm- of geepvlees, spek of runderhart

Plekken met stroming of rotsstructuren onder de kant zijn het jachtterrein van Belone belone.

